

STUDENTEN WEEKBLAD

9^e Jaargang.

No. 31.

HOOFDREDACTEUR: CH. E. DUTILH.

REDACTEUREN: A. E. M. J. HANLO, G. P. NIJHOFF,
R. A. D. CORT VAN DER LINDEN.

Vrijdag

20 Sept. '07.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. WALTMAN JR
UITGEVER • DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdagmiddag 4 uur aan het Redactie-adres: Vlamingstraat 34; daarna en slechts dan, wanneer toch opname in het eerstvolgend nummer gewenscht is, aan dat van den hoofdredacteur: Oude Delft 210.

Eerstvolgende REDACTIEVERGADERING op het Bureau van de Redactie, Vlamingstraat 34, Dinsdag 24 September, des middags om 4 uur.

Inhoud.

De Bouwplannen. †
Onze bijlagen.
Geen geheimhouding, door Schaly.
Het plan der Maskerade-Commissie in zeer korte trekken medegedeeld, door S.
Debating.
Rapport Studiebelangen.
De wereld om, VI, door J. W. G. J. Hz.
Opmerkingen over de Week.
Boekbespreking.
Berichten en mededeelingen.
Correspondentie.
Agenda.

De Bouwplannen. †

Kort voor de zomervacantie, te kort helaas, scheen het ernst te worden met de plannen tot vergrooting van de sociëteit Phoenix.

Door verschillende studenten waren ontwerpen gemaakt en 't is zelfs zoover gekomen dat één dier ontwerpen door een bouwkundig professor als het beste, d.w.z. het meest aan de bestaande bezwaren tegemoetkomend en tevens ook uit zuiver bouwkundig oogpunt de voorkeur verdienend, werd aanbevolen.

Zij die nu een kroegvergadering verwachtten en daarop een bespreking der bouwplannen, werden echter teleurgesteld. Waarom zulk een kroegvergadering niet plaats had is een raadsel gebleven; de gevolgen ervan zijn dat de groote vacantie — de aangewezen tijd voor bouwen — voorbij is, zonder dat iets gebeurde; dat om meer in details te treden, de eetzaal nog zoo klein is dat er slechts ongeveer voor een tiende der kroegleden plaats is, dat zij die toch op de sociëteit willen eten, dat moeten doen in de door het bitteruur vermufte atmosfeer en met tafolgenoten, die de fantasie eens kellner's geschikt achtten; dat zij die zich in het biljartspel willen oefenen, dit moeten doen op biljarten, die dan eens dienen om erop tooneel te spelen, dan weer om er groenen op te dresseeren, of op zijn minst als zit- en staanplaats; en dit vooral niet te vergeten, dat kellners die een paar honderd menschen te bedienen hebben de consumptie moeten halen van een buffet dat misschien nog geen zes meter breed is en slechts aan één kant te bereiken! En hoe moet dat gaan, wanneer er bij die paar honderd studenten nog twee, drie maal zooveel reunisten komen? Hoe moet het gaan wanneer die het eens in hun hoofd krijgen om op de sociëteit te dineeren? Nu al is het op kroegjolen dikwijls gauw te noemen wanneer een bestelling binnen 't half uur arriveert. Hoe zal dat zijn in Juni 1908, of wanneer het lustrum gevierd wordt; wij hopen toch dat er dan nog wel wat meer menschen zullen zijn dan nu op een gewone kroegjool!

Hoe mooi zou het niet zijn, wanneer door de verbouwing alsnog te doen plaats hebben, aan al die bezwaren royaal werd tegemoet gekomen! Voor zoover het bovenbedoelde

plan ons bekend is, kan dat met enig behelpen zeer goed uitgevoerd zonder dat de bestaande sociëteit behoeft te worden ontruimd en is het wel te schikken, dat gedurende Kerst- of Paasch-vacantie zooveel mogelijk de meest hinderlijke bezigheden worden verricht. (of weet wellicht de maker van 't plan beter?) Of zijn de kosten (f 40.000 immers) te hoog? Men zou denken van neen, waar voor een tuin die bijna niet wordt gebruikt en waar doorgaans geen bediening is, wel f 10.000 werd betaald!

Misschien zijn er nog andere beletselen? maar welke dan?

En wat is beter: uit een lustrum een alleszins uitstekende kroeg te houden of een feestgebouw waarvan de afbraak niets opbrengt of in allen gevalle een bedroefd klein deel van de eraan bestede kosten?

Onze bijlagen.

Als een kleine herinnering aan Prof. v. d. Burg's jubileum geven wij een reproductie van een foto, tijdens het diner in het Palace-Hôtel genomen, en een van het hoofd van het menu, zoo geestig ontworpen door Prof. Sluyterman.

Geen geheimhouding.

Met zeer gemengde gevoelens heb ik het stukje in het laatste nummer van het Studenten Weekblad gelezen.

Hoewel ik mij zeer goed vereenigen kan met den gemeenen eisch van de corpsleden, waarvan schrijver de woordvoerder is, naar publiciteit van het plan der maskerade-commissie, is het van die persoon toch zeer af te keuren zich nu al, op gedane wijze uit te laten.

Voor men zoo'n artikeltje de wereld instuurt, dient men eerst degelijk onderzocht te hebben, hoe de zaken staan.

Indien het de eisch naar publiciteit, die ik volkomen gerechtvaardigd vind, dan ook niet bevatte, zou ik het gewoonweg onder de vaak voorkomende flapuit-artikeltjes gerangschikt hebben, en het dus genegeerd.

Hoewel wij nog geen officieele publiciteit aan ons plan gegeven hebben, heeft het toch niet in onze bedoeling gelegen geheimhouding voor te staan.

Dit zal een ieder getuigen, die met eenige belangstelling mij persoonlijk daarover aansprak, of per brief om inlichtingen vroeg.

Indien genoemde persoon zich in kroegzalen beweegt, zal hij waargenomen hebben, dat geen enkel lid der maskerade-commissie zich tot nog toe in Delft voor goed weder heeft gehuisvest.

De reden hiervan is, dat degene die de voorbereidende werkzaamheden leidde, zich daarvoor niet te Delft kon bevinden en de anderen zich om uiteenloopende oorzaken of onthielden van bijstand of nog niet waren gearriveerd van hunne verschillende vakantie-verblijven.

Gevolg hiervan was natuurlijk spaarzame mondelinge inlichtingen aan belangstellenden, terwijl voor officieele bekendmaking van het plan aan de corpsvergadering de tijd nog niet gekomen was.

Door nu dadelijk zonder enkele grond een ongunstig oordeel te vellen over de activiteit van de commissie, en zich eenigszins hatelijk te uiten over mogelijk weder te nemen richting in de organisatie van de feesten, begaat schrijver tegenover het corps een grove onhandigheid, vooral waar het een commissie geldt, die zich in werkzaamheden geheel naar buiten uit. Ook van de redactie van het Stud. Weekblad vind ik het zeer te betreuren, dat zij alvorens het stukje op te nemen, niet bij mij om inlichtingen is geweest.

Meer moet ik de redactie hierop aanvallen, daar zich onder haar bevindt een, die lid was van de mask.-commissie gedeeltelijk van de vorderingen wist, en bekend was met de moeilijkheden waarmee zij wegens haar zeer gereduceerde werkkraft te kampen had.

Bovendien liet ik mij een tien dagen geleden tegenover een ander redacteur gunstig uit omtrent de stand van zaken en was de redactie door een artikeltje van mij in Maart of April geplaatst, bekend, dat ik een hooger eisch stelde aan maskerade en aanhang dan het te doen worden een zuivere verkleedpartij. Alles te zamen genomen raad ik de redactie aan meer zorgvuldig te zijn in de keuze van de artikelen welke voor directe plaatsing in aanmerking komen.

SCHALY.

De schrijver van het door Schaly gewraakte stukje in het vorig S. W. maakt hem er op opmerkzaam, dat in genoemd stukje geen enkele oordeelvelling voorkomt, dat het geheel slechts in vragenden toon gesteld is en ten doel had een verklaring der Maskerade-Commissie uit te lokken.

Verder behoeft het niet-verschijnen van leden van genoemde Commissie in de Kroeg-zalen nog geen reden te zijn voor het niet-verschijnen eener schriftelijke openbaarmaking in het S. W., daartoe toch het aangewezen orgaan.

Het feit, dat een gewezen lid der Maskerade-Commissie redacteur van het S. W. is, doet niets aan de zaak af; indien in het stukje eenig verwijt lag, dan was dit gericht aan de Commissie in zijn geheel, dus ook aan genoemd redacteur-lid.

Summa summarum: onaangenaam te zijn was de bedoeling in 't geheel niet; slechts deze, de trouwens reeds meerge-noemde, nog eens opnieuw er de aandacht op te vestigen dat door openbaarmaking alleen, de belangstelling is op te wekken en gaande te houden.

DUTILH.

Het plan der Maskerade-Commissie in zeer korte trekken medegedeeld.

1°. De tijd waaruit het onderwerp gekozen is, is de Renaissance in Italië, en wel speciaal het gedeelte onder Lorenzo de Medici (il Magnifico) te Florence.

Eind 1479 trok Lorenzo naar Napels om daar een duurzame Vredeband te leggen tusschen het Koninkrijk Napels en de stad Florence.

Met veel tact, moeite en zorg gelukte dit, terwijl de houding van den paus bovendien verre van vriendschappelijk was en deze met alle middelen zijn positie in Florence onderwijl trachtte te verzwakken.

Alles liep echter goed af en den 17den Maart 1480 kwam Lorenzo weder te Florence aan en werd met onbeschrijfelijk enthousiasme door jong en oud, arm en rijk, omstuwd door vrienden en verwanten binnengehaald.

Deze intocht zal door onze maskeradeoptocht zijn herleving vinden, het enthousiasme voor deelneming moge even groot zijn!

2°. De Renaissance dankt zijn ontstaan aan de bestudeering der Grieksche en Romeinsche klassieken.

De Grieksche wijsgeer Plato heeft van zijn dood af de geestelijk hoogstaanden zeer beïnvloed, waar, ten tijde van Lorenzo de Medici te Florence, door het bestaan van de Platonische Academie — opgericht door Cosimo (grootvader van Lorenzo) — hij de lijdende filosoof was.

Lorenzo en zijn omgeving, waaronder Marcilio Ticino als de rustige bezonken Platokenner, gaven zich op Lorenzo's buiten onder een overoude beuk in de nabijheid van een zacht klaterende bron, aan kalme gesprekken betreffende Plato's leeringen over.

Vaak werden in Grieksche kleederdracht door dezelfde kring de Platonische Symposiën nagedaan.

Er werd dan aan de hand van Plato's tekst naar vrije opvatting over de liefde gesproken, waarbij een ieder een rol kreeg toebedeeld.

Het plan voor de eerste middag was dan het organiseeren van een mimenspel.

Het spel zou voorstellen vier à vijf belangrijke punten uit Plato's leven, in verband met zijn filosofie.

Het spel wordt verklaard door een gezongen, gedeeltelijk gezegde tekst, versterkt door koren, begeleid door expresselijk daarvoor gecomponeerde muziek.

Het spel vindt in Grieksche costumee plaats, de decors stellen Grieksche perspectieven voor.

Het geheel zal dus een harmonische ontwikkeling worden van muziek, zang, lijn van gebaar, en schilderkunst. Het is dan de bedoeling dat Lorenzo met omgeving in het spel zijn behagen vindt en dat het geheel in de Renaissance versierde zaal voor het publiek een belangwekkend schouwspel aanbiedt.

Voor de deelnemers aan het, bij werkelijke belangstelling zoo uiterst bijzonder mooie spel, hopen wij vele studenten-liefhebbers te vinden.

3°. Als plan voor de tweede middag was een tournooi, getuige afleggende van het elegante prachtlievende karakter van dien tijd.

Het Italiaansche geschrift, dat uiterst minitueus, het bekende tournooi door Lorenzo de Medici ter eere van zijne geliefde Lucrezia Donati, gegeven, beschrijft, is in vertaling onderhanden.

Is hier animo voor en heeft het kans de eigen kosten te dekken, dan zal zeker dit tournooi er toe bijdragen de glans van het feest te verhoogen, en de zorgvuldige typeering van het gekozen tijdvak te volmaken.

S.

Debating.

Het is naar aanleiding van een zeer te waardeeren opstel „Gedachtenwisseling”, voorkomende in het S. W. van 9 Sept. '07, dat ik even u aller aandacht vraag, nogmaals over hetzelfde onderwerp.

Daarin wordt, gelijk reeds zoo dikwijls, terecht de wensche-lijkheid betoogd van het inleiden van onderwerpen in de Debatingclubs door de studenten zelve. Waarom is het niet reeds lang daartoe gekomen, niettegenstaande het ernstig streven van enkelen? Ik geloof, dat het antwoord hierop kort kan zijn: De meesten achten zichzelf daartoe niet voldoende in staat. — Het is hierover, dat ik even het woord vraag.

Ten eerste dunkt mij, dat in de allereerste plaats daartoe in staat zijn zij, die zich reeds nu een goeden naam verworven hebben als debaters. Werkelijk, bestaat er dan zoo'n groot, principieel verschil tusschen de kunst om zijn eigen ideeën te verdedigen, alleen dan wanneer een ander iets verkondigt wat daarmee in strijd is, en die om dat te doen uit eigen initiatief?

En de overigen? Ik geloof, dat het groote meerendeel daarvan, menschen, die toch ook wel eigen idealen zullen koesteren, waarnaar zij in hunnen engen kring krachtig streven, er zich slechts door eene valsche schaamte van laat weerhouden, die in ruimeren kring bekend te maken en te trachten er aanhangers voor te vinden. Het alleszins betreurenswaardig verschijnsel, dat er ook nu zoo weinig ge-debateerd wordt, is mijns inziens enkel daartoe terug te brengen, dat men bang is zijn eigen meening, die dan toch ook allicht op weloverdachte gronden berust, te stellen tegenover die van den dikwijls hooggeleerden inleider. Is dat een gezonde toestand?

Waartoe dient die inleiding? Toch wel allerminst om als eene onomstootelijke waarheid beaamd te worden. Waarom kiest men bij voorkeur als inleider een eminent deskundige? Waarschijnlijk toch om eene minutieuse, alzijdige argu-mentatie te krijgen, en daardoor zooveel mogelijk alle punten, die tot debat aanleiding zouden kunnen geven, aan te raken, en zeker niet om daardoor de toehoorders te overbluffen.

Maar mochten er onder u toch zijn, die genoemde schaamte onoverkomelijk vinden, welnu zij zal vervallen, zoodra als inleider een uwer gelijken optreedt, wiens meening al is zij ook desnoods van een der corypheeën onder de studenten, evenveel recht van verdediging heeft als de uwe.

Een andere fout, die mijnsinziens in den tegenwoordigen toestand schuilt, is de keuze der onderwerpen. Ik geef van ganser harte toe, dat het voor den ingenieur wenschelijk, ja misschien noodzakelijk is, om tenminste eenig idee te hebben van sociale kwesties, ik geef eveneens toe, dat ieder in de tegenwoordige maatschappij iets van de philosophische stroomingen dient te weten, maar geloof gij allen niet, dat het nog wenschelijker is, dat de ingenieur in zijn studenten-

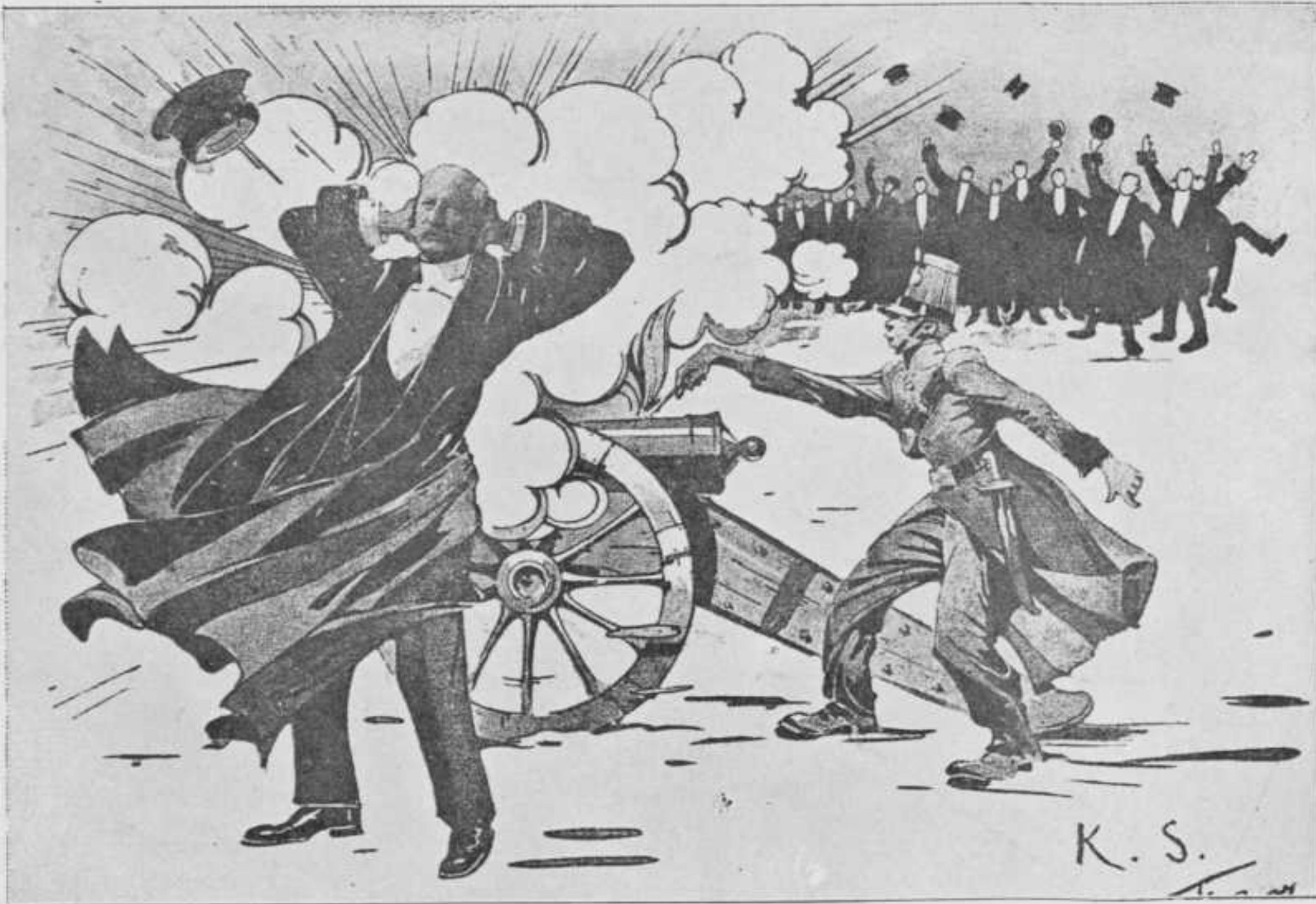
tijd geleerd heeft zijn technische ideeën te verdedigen? Misschien zou dit leiden tot een verhooging van zijne oorspronkelijkheid. Zou het dus niet veel meer aanbeveling verdienen, wat meer technische onderwerpen op het programma te plaatsen, vooreerst om genoemde reden, maar

hun tegenwoordige vormen zijn velerlei; maar dit ga ik stilzwijgend voorbij, om alleen mede te delen wat wij er nu van zagen.

Mevr. Neesima, die vaak vreemdelingen ontvangt, heeft één kamer, die Europeesch is ingericht en waar de schoenen dus niet uitgetrokken behoeven te worden. Maar wij

BIJLAGE

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 20 September 1907. No. 31.

Jubileum Prof. P. VAN DER BURG.

en in Mei 1908 ons eerste rapport uit te geven.

DE CENTRALE COMMISSIE VOOR DE
STUDIEBELANGEN.

voor de verwarming dient. Deze hibachi's zijn de eenige verwarming van Japansche huizen, ook in felle koude.

In het midden der kamer was een iets grootere hibachi, in den vloer verzonken aangebracht, waarboven, op een

met warm water stond. De aan de bekende groote blauwe pot en had bovendien twee oortjes, waarin alleen een

BIJLAGE

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 20 September 1907. No. 31.

Jubileum Prof. P. VAN DER BURG.

Deze Cha-no-yu's speelden en spelen nog steeds een groote rol in het Japansche leven; en vele voorwerpen en curiositeiten hebben hun ontstaan en bestemming hieraan te danken. Hun ontwikkelingsgeschiedenis is zeer aardig en

evenals het kistje met

uw gevraagd, om de rol van vonden dat in het geheel niet volgens vaste regelen, ook dat. Wij vergenoegden ons dus (nu daarvoor waren wij ook elk een plaatsje op den grond k der kamer, want dan kon name ongewoonheid van plat de beenen half onder zich, wil men in stijl zitten, dan groen, met hoogopgetrokken armt, zitten, al is dit ook de de beenen netjes opgevouwen

en begon de plechtigheid. Na gast en gastvrouw, met het evr. N. op, haalde een kistje agen, (die niet gesloten waren en iets over elkaar) en zette dit den ringetjes werden door de een helderwitte doek, op een werd op den grond gelegd, gezet. Al deze bewegingen geatigheid en sierlijkheid. die in de hibachi in de asch stukjes houtskool, leidde deze tje, en rakelde dit wat op, errood-gloeiende kolen netjes er de pot weer behoedzaam de ringen af, en bracht deze, ool, weg.

(Zie vervolg Tweede Blad).

Door nu dadelijk zonder enkele grond een ongunstig oordeel te vellen over de activiteit van de commissie, en zich eenigszins hatelijk te uiten over mogelijk weder te nemen richting in de organisatie van de feesten, begaat schrijver tegenover het corps een grove onhandigheid vooral waar het een commissie geldt geheel naar buiten uit. Ook Weekblad vind ik het zeer het stukje op te nemen, r geweest.

Meer moet ik de redactie onder haar bevind een, die gedeeltelijk van de vorderin de moeilijkheden waarmee zij werkkraft te kampen had.

Bovendien liet ik mij een ander redacteur gunstig en was de redactie door ee of April geplaatst, bekend, aan maskerade en aanhang zuivere verkleedpartij. Alles redactie aan meer zorgvuld artikelen welke voor directe

De schrijver van het doo vorig S. W. maakt hem stukje geen enkele geheel slechts in vragend een verklaring der Mask Verder behoeft het niet-ve Commissie in de Kroeg- niet-verschijnen eener S. W., daartoe toch het Het feit, dat een gewe redacteur van het S. V indien in het stukje ee aan de Commissie in redacteur-lid. Summa summarum: ona in 't geheel niet; slech noemde, nog eens opn dat door openbaarmakin wekken en gaande te houden.

DUTER.

Het spel zou voorstellen vier à vijf belangrijke punten uit Plato's leven, in verband met zijn filosofie.

Het spel wordt verklaard door een gezongen, gedeeltelijk gezegde tekst, versterkt door koren, begeleid door expres- selijk daarvoor gecomponeerde muziek.

Het plan der Maskerade-Commissie in zeer korte trek

1°. De tijd waaruit het on sance in Italië, en wel spec de Medici (il Magnifico) te

Eind 1479 trok Lorenzo zame Vredeband te leggen en de stad Florence.

Met veel tact, moeite e houding van den paus boven was en deze met alle mi onderwijl trachtte te verzwa

Alles liep echter goed af Lorenzo weder te Florence enthousiasme door jong e door vrienden en verwante

Deze intocht zal door leving vinden, het enthous even groot zijn!

2°. De Renaissance dankt der Grieksche en Romeinse

De Grieksche wijsgeer geestelijk hoogstaanden zee Lorenzo de Medici te Flo Platonische Academie — c van Lorenzo) — hij de lij

Lorenzo en zijn omgevir de rustige bezonken Pla buiten onder een overoud zacht klaterende bron, a Plato's leeringen over.

Vaak werden in Griek kring de Platonische Sym

Er werd dan aan de hand van Plato's tekst naar vrije opvatting over de liefde gesproken, waarbij een ieder een rol kreeg toebedeeld.

Het plan voor de eerste middag was dan het organiseeren van een mimenspel.

reeds lang daartoe gekomen, niettegenstaande het ernstig streven van enkelen? Ik geloof, dat het antwoord hierop kort kan zijn: De meesten achten zichzelf daartoe niet voldoende in staat. — Het is hierover, dat ik even het

ja misschien noodzakelijk is, om tenminste eenig idee te hebben van sociale kwesties, ik geef eveneens toe, dat ieder in de tegenwoordige maatschappij iets van de filosofische stroomingen dient te weten, maar geloof gij allen niet, dat het nog wenschelijker is, dat de ingenieur in zijn studenten-

tijd geleerd heeft zijn technische ideeën te verdedigen? Misschien zou dit leiden tot een verhooging van zijne oorspronkelijkheid. Zou het dus niet veel meer aanbeveling verdienen, wat meer technische onderwerpen op het programma te plaatsen, vooreerst om genoemde reden, maar ook, omdat het een zeer radikale tegemoetkoming zou zijn tegenover hen, die studenten als inleiders vragen. De mogelijkheid daarvan is zeer zeker niet buiten te sluiten: zijn er o.a. niet door assistenten, die hun studentenloopbaan pas achter zich hadden, in de verschillende technische vereenigingen zeer verdienstelijke redevoeringen gehouden. Welnu wanneer die het kunnen, zouden dan b.v. zij, die dicht tegen hun ingenieurs-examen aanloopen, het niet kunnen? Ik geloof, dat dit toch moeilijk te betwijfelen valt.

Ik ben ervan overtuigd, dat na zoovele voorbeelden, dit schrijven ook geen directe gevolgen zal hebben; toch hoop ik, dat het, gevoegd bij al de vorigen, er het zijne toe zal bijdragen tot verwezelijking van het ideaal waarnaar zooveel streven, nl. verhooging van de waarde van het debat voor den aanstaanden ingenieur.

N.

Rapport Studiebelangen.

De Centrale Commissie voor de Studiebelangen maakt bekend, dat in 1907 geen rapport zal worden uitgegeven. Dit heeft de volgende reden: Volgens de laatst aangenomen regeling moet het rapport uitkomen vóór 15 Mei. Daar echter de tijdelijke commissie verleden jaar in December een rapport heeft uitgegeven, zouden dat rapport en het daaropvolgende elkaar te snel opvolgen en dus in het tweede rapport te weinig te rapporteeren vallen om de kosten te rechtvaardigen. Indien we echter dit najaar een rapport deden verschijnen, zou het volgend jaar hetzelfde bezwaar bestaan tegen de uitgifte van het rapport in Mei. Zoodoende zou het rapport altijd te laat blijven uitkomen. Om dit te voorkomen, besloten we dit jaar over te slaan en in Mei 1908 ons eerste rapport uit te geven.

DE CENTRALE COMMISSIE VOOR DE
STUDIEBELANGEN.

De wereld om.

VI.

KYOTO.

Maandag en Dinsdag, 25 en 26 Maart, besteedden wij geheel aan „sightseeing” in Kyoto.

Wij begonnen 's morgens al heel vroeg met een bezoek aan de Doshisha. Dit is een Christelijke Universiteit, gesticht door het toedoen van een Japanner, Neesima, die de eerste Japansche zendeling in zijn land is geweest. Destijds was het de beste inrichting voor hooger onderwijs in Japan; sindsdien is zij door een crisis gegaan en zijn de Staatsuniversiteiten haar verre over het hoofd gegroeid. Voor de kerk is zij echter nog van veel belang. Om 7 $\frac{1}{2}$ uur waren wij al in de kapel, om den morgendienst bij te wonen, waar nagenoeg alle jongens tegenwoordig waren. Zij zongen heel goed en het was een aardig gezicht zooveel zwartkoppen bij elkaar te zien, waarin zulke intelligente, levendige oogen flonkerden. Na afloop van den dienst gingen wij de school over; er was juist proefwerk; o. a. verbaasde ik mij over de vrij moeilijke wiskunde-vraagstukken, die de jongens kregen. (Wiskunde was nl. het eenige wat ik na kon gaan, daar hier geen Chineesche karakters in de vraagstukken voorkomen.)

Om 9 uur bracht Mevr. G. ons naar Mevr. Neesima, de weduwe van den juistgenoemden Japanner. Deze zou voor ons de thee-ceremonie houden, of de „Cha-no-yu”. De Japanner drinkt altijd en bij alles thee. Steeds staat het theewater klaar, en in hotels of restaurants is de thee altijd geheel gratis and ad lib. En geen wonder dat het theeschenken op bijzondere tijden weldra een ceremonie werd. Deze Cha-no-yu's speelden en spelen nog steeds een groote rol in het Japansche leven; en vele voorwerpen en curiositeiten hebben hun ontstaan en bestemming hieraan te danken. Hun ontwikkelingsgeschiedenis is zeer aardig en

hun tegenwoordige vormen zijn velerlei; maar dit ga ik stilzwijgend voorbij, om alleen mede te deelen wat wij er nu van zagen.

Mevr. Neesima, die vaak vreemdelingen ontvangt, heeft één kamer, die Europeesch is ingericht en waar de schoenen dus niet uitgetrokken behoeven te worden. Maar wij ontschoeiden ons hier wel, want de plechtigheid zou in een echt Japansche kamer plaats hebben, die er apart voor ingericht was. Het was een klein vertrek, 2 $\frac{1}{2}$ à 3 Meter in 't vierkant, en ongeveer even hoog. De kamer kwam uit op een binnenplaatsje, waarvan het door de reeds vroeger beschreven papieren schuifdeuren afgesloten was. Een dergelijke deur gaf toegang tot het vertrek van uit de andere kamers van het huis. In een der wanden was een kleine nis, waar, op een laag bankje een vaas met bloemen stond, en verder hing er in de kamer een kakemono (d. i. een hangende rol) waarop een afbeelding van een godheid was. 't Was een mooi stukje werk. Deze eenvoudige aankleding der kamer is geheel in stijl en in overeenstemming met den Japanschen smaak; en meer is er ook niet noodig, daar de zachte tint in de kamer de rest doet. De heldere, tijngevlochten stroomatten op den grond, die zuiver aan elkaar passen; de zeer fraai genuanceerde kleur van het dikke papier, waarmede de schuifdeuren der binnenwanden bedekt zijn, en het zacht matte licht dat door het doorzichtige vloeipapier op de schuifdeuren der buitenwanden naar binnen valt en dat daarbij het eenvoudige netwerk der dunne teere latjes, die dat vloeipapier dragen, goed doet uitkomen, scheppen een sfeer van vredige rust en behaaglijkheid, terwijl het plafond van kersen- of ander hout, met een eenvoudig ruitwerk van latjes afgewerkt, de kalme stemming van weldadig-aandoen voltooit.

De meubilering der kamer was geheel met deze eenvoudigheid in overeenstemming. Behalve de reeds genoemde vaas met bloemen, waarvan de rangschikking volgens bepaalde regels gaat en een kunst op zichzelf is, bevond zich in een der hoeken, een klein tabouretje, eenvoudig van vorm, maar keurig afgewerkt. Verder waren er twee „hibachi”, een soort van vierkante stoof, geheel gevuld met asch, waarop een kolenvuurtje zachtjes smeult, en dat voor de verwarming dient. Deze hibachi's zijn de eenige verwarming van Japansche huizen, ook in felle koude.

In het midden der kamer was een iets grootere hibachi, in den vloer verzonken aangebracht, waarboven, op een ijzeren driehoek, een groote pot met warm water stond. De pot had vrijwel de gedaante van de bekende groote blauwe gemberpotten, maar was grooter en had bovendien twee platte kleine, nagenoeg dichte oortjes, waarin alleen een klein rond gaatje was.

Mevr. N. had een buurvrouw gevraagd, om de rol van gast te vervullen, want wij zouden dat in het geheel niet kunnen. Immers alles gaat volgens vaste regelen, ook datgene wat de gast moet doen. Wij vergenoegden ons dus met de rol van toeschouwer, (nu daarvoor waren wij ook alleen gekomen), en zochten elk een plaatsje op den grond uit, bij voorkeur in een hoek der kamer, want dan kon men door leunen de onaangename ongewooneid van plat op den grond zitten, met de beenen half onder zich, eenigszins verminderen. (Want wil men in stijl zitten, dan moet men niet, zoals een groen, met hoogopgetrokken knieën, die hij dierbaar omarmt, zitten, al is dit ook de makkelijkste manier, maar met de beenen netjes opgevouwen voor, of ook wel onder zich.)

Toen wij allen gezeten waren begon de plechtigheid. Na een diepe buiging tusschen gast en gastvrouw, met het hoofd op den grond, stond Mevr. N. op, haalde een kistje met houtskool en 2 ijzeren ringen, (die niet gesloten waren alleen liepen de beide uiteinden iets over elkaar) en zette dit naast den pot neer. De beiden ringetjes werden door de ooren van de pot geschoven; een helderwitte doek, op een bepaalde manier opgevouwen, werd op den grond gelegd, en nu werd de pot hierop gezet. Al deze bewegingen geschieden met groote plechtstatigheid en sierlijkheid.

Met twee ijzeren staafjes, die in de hibachi in de asch staken, nam Mevr. N. eenige stukjes houtskool, leidde deze op het zachtsmeulende vuurtje, en raketde dit wat op, waarbij zij tevens de donkerrood-gloeiende kolen netjes rangschikte. Toen zette zij er de pot weer behoedzaam bovenop, schoof er langzaam de ringen af, en bracht deze, evenals het kistje met houtskool, weg.

(Zie vervolg Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

JOH. MULLER, COIFFEUR, CHoorstraat 42.

HEEREN STUDENTEN.
2 nette gem. Kamers ensuite te huur,
 prachtig uitzicht, 3 min. van spoor en tram.
 Adres *Korte Groenewegje* No. 5, DEN HAAG.

D^r. J. W. BRINKGREVE,
 Leeraar in de oude talen aan het Gymnasium,
 stelt zich voor eenige uren beschikbaar tot het
 geven van privaattles in LATIJNSCHE- en
 GRIEKSCHE TAAL- en LETTERKUNDE.
 Adres: VOORSTRAAT 45c.

CHARLES ABRAAS.

PHOTOGRAAF D. S. O.
 OUDE DELFT 143
 TELEPHOON No. 295.

ATELIER EERSTE RANG.

ONDERSCHIEDINGEN:

s-GRAVENHAGE 1904. 's-GRAVENHAGE 1906.
 GENUA - - - - 1905. DRESDEN - - - 1906.

„AU FIGARO“.

G. KIELA. ::: KAPPER.

OUDE DELFT 160,
 tegenover het „Huis van Meerten“.

Salon voor Scheren, Haarsnijden, Shampoing.

LEVERING VAN ALLE SOORTEN
 KAPSELS UIT IEDER TIJDPERK.

Grimeeren voor Tooneel en gelegenheden.

MAISON HAAS,
 CUISINIER,
34 — Koornmarkt — 34.

Uitzending van dagelijksche **DINERS van af 50 en 60 cent**, uitsluitend bij abonnement.

DINERS van **80 cent**, bij abonnement **70 cent** en
 DINERS van **f 1,-**, bij abonnement **90 cent**.

Gelegenheid voor Eet- en Koffietafels.

KAPPER VOOR HEEREN

18. NIEUWSTRAAT 18.

Ingericht overeenkomstig de eertlang door de
 wet te stellen eischen voor Hygiëne. :::
 Volgens deskundigen wordt het door mij ge-
 bruikte ontsmettings-apparaat als afdoende
 aanbevolen. :::

Hoogachtend, G. SIEPMAN.

D. C. M. JANSSEN, Oude Langendijk 9, DELFT.

➤	CHAMPAGNE VEUVE-BARA NOËL	f 2,25	➤
	CHAMPAGNE VIX-BARA CARTE ROSE	f 2,50	
	CHAMPAGNE VIX-BARA GRAND VIN SEC	f 3,50	
	CHAMPAGNE VIX-BARA GRAND VIN BRUT	f 3,50	
	CHAMPAGNE MOËT ET CHANDON	f 3,25	
	CHAMPAGNE CHARLES HEIDSIECK	f 4,50	

Dewar's Whisky. — Lorne Whisky. — Haig and Haig Whisky. — Hunter Whisky.

➤ Probeert de „Veuve Bara Noël“. Zij is uitstekend. ➤

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 20 SEPTEMBER 1907. No. 31.

Terwijl dit alles gebeurde was de gast van tijd tot tijd naderbij geschoven om haar belangstelling te toonen in hetgeen gedaan werd. Het is het recht van den gast, en tevens de beleefdheid, alles nauwkeurig te bekijken en te volgen.

Mevr. N. keerde terug met de benodigdheden voor het theedrinken zelf, in twee tempo's gehaald. Om de dingen op den grond te zetten bukte zij zich niet, maar ging eerst weer zitten, welke beweging, evenals alle anderen, met groote elegantie uitgevoerd werd, terwijl zij het bovenlijf geheel recht hield.

Alvorens de voorwerpen te gebruiken, veegde zij ze allen met een doek, daartoe op een bepaalde manier gevouwen, nog eens af, hoewel alles geheel schoon was; maar dit is volgens de regelen der kunst. En de gast bekeek alle dingen zorgvuldig, en telkens als zij een voorwerp opnam en weer neerzette maakte zij een buiging, en soms ook nog een onder het bekijken zelf.

Naast de ketel plaatste de gastvrouw een klein bronzen standaardje, waarop een schepje kon rusten. Dit schepje bestond uit een cylindertje van bamboe, direct uit de stam gemaakt; er aan bevond zich een lange ronde steel, die aan het uiteinde vlak uitliep, en aan den cylinder met een breed-uitlopend plat boogje aangezet was. Hoe eenvoudig als het voorwerpje ook was, zoo getuigde het toch van fijnen smaak en kunstgevoel.

Vervolgens zette zij een open kommetje gereed; hieruit zou gedronken worden. Dit kommetje was van steen, van zeer eenvoudigen vorm. Het was een oud familiestuk, en was zeer antiek.

Verder bracht zij een soort spoelkommetje, een zeer fraai verlakt doosje en een kwastje, dat eenigszins op een scheer-kwastje geleek. Het was gemaakt van een dun stukje bamboe, waarvan de eene helft fijn uitgevezeld was. De uiteinden dezer vezels waren zoodanig verbonden, dat twee groepen ontstonden, een binnen- en een buitenkrans.

De voorbereidselen voor het theedrinken waren hiermee afgevoerd, en het gereedmaken van de thee kon beginnen.

Met behulp van het doekje, dat hiervoor weer anders gevouwen werd, nam Mevr. N. het deksel van de pot af, waarin het water thans zachtjes zingend opborrelde. Vervolgens vatte zij met afgemeten bewegingen het schepje aan, vulde het geheel met water, en goot het op statige wijze vanuit de hoogte in het drinkkommetje leeg. Nadat het schepje goed uitgedruppeld was, plaatste zij het op het bronzen standaardje, zoodat het natte deel niet op de matten kwam.

Met het kwastje spoelde zij het kommetje toen om, en wierp dit „vuile” water weg in den spoelkom. Nu werd het verlakte doosje opgenomen, dat de thee bevatte. Deze is groen van kleur en poedervormig. Zij deed een bepaalde hoeveelheid thee in een kommetje, en vulde toen het meergenoemde schepje weer geheel met water, doch nu werd het maar gedeeltelijk in het kommetje uitgegoten, daar er slechts een bepaalde hoeveelheid in moet; de rest van het water werd met dezelfde plechtstatigheid in de ketel teruggestort, en het schepje weer op zijn plaats teruggelegd. Met het kwastje roerde Mevr. N. het brouwsel in het kommetje om totdat het groenig opschuimde. Nu was de thee klaar en het kommetje werd voor de gast neergezet. Deze schoof er naar toe, maakte een diepe buiging, vatte het kommetje met beide handen aan, bracht het voor het voorhoofd en boog weer eenige malen. Toen nam zij de kom in de palm der linkerhand en draaide het met de rechter geheel rond, dat in drie slagen geschieden moest; dan eindelijk dronk zij het bakje uit. Dit moet in drie en een halve teug geschieden. De halve teug is het opslurpen van het laatste restantje in het kommetje, dat op een hoorbare wijze geschiedt. De laatste druppel in het kommetje wordt met den vinger uitgelikt. Hiermee drukt men zijn waardering voor de thee en haar goede smaak uit. Na aldus de kop leeggedronken te hebben, bekeek de gast de kop aan alle kanten, haar ook nog omkeerend (waarbij al weer het nut van het grondige uitlikken bleek) en met een paar diepe buigingen gaf zij het kommetje terug. De gastvrouw beantwoordde natuurlijk deze diepe buigingen op dezelfde manier.

Vóór het drinken werd een koekje gepresenteerd; dit werd met behulp van een doekje opgegeten, waarachter het afbijten verborgen werd. Dit is dus juist (naar onze opvatting) een ander uiterste dan het hoorbaar leegslurpen en met den vinger uitlikken van het kommetje.

Mevr. N. maakte nu voor ons op dezelfde manier thee gereed. Om het niet te lang te rekken, haalde zij meerdere kommetjes, maar de vorm is, dat ieder uit hetzelfde kommetje drinkt, dat telkens gereinigd wordt. De thee was vrij sterk, sterker dan zij in het gewone gebruik gedronken wordt, en had de gewone theesmaak. Wij trachtten het uitdrinken zooveel mogelijk te doen volgens de ons juist voorgedane regelen, maar ik vrees, dat het ons vrij houderig afging, en wij konden nu ervaren hoe gecompliceerd deze heele plechtigheid is. Alles, alles gaat volgens de etikette.

Het vouwen der doek, dat naarmate het gebruik, telkens anders geschiedt, — (op zichzelf al een heele wetenschap), — het inschenken van het water, het uitdrinken van de thee, en de vormen, waarin de gast zijn belangstelling uit, kortom alles is aan regels onderhevig, waarin men getraind moet wezen, wil men het goeddoen, en die o.a. aan de school voor de opleiding van geisha's te Kyoto onderwezen wordt, naast de andere kunsten van dansen, schilderen, bloemen rangschikken en converseeren.

In 't kort, deze plechtigheid is met al haar sierlijkheid en onctie werkelijk een kunst; en sommigen zijn zelfs zoo ver gegaan in de beteekenis van deze ceremonie een filosofie te zien, maar dat is toch wel wat ver gezocht.

Een Westerling zou het wellicht vervelend kunnen vinden, want er wordt niets bij gesproken — (het eenige, dat nu gezegd werd, waren de verklaringen van onze vrienden) — en in werkelijkheid gaat het nog veel langzamer dan Mevr. N. het nu voor ons gedaan had. Maar daar staat tegenover, dat iemand met eenig gevoel voor de poezie van Oostersche plechtstatigheid, en voor de taal van al deze elegante bewegingen en verrichtingen, zeker geboeid wordt door de hierbij voor den dag tredende kunstzin, en niet ongevoelig kan blijven voor de gratie van deze vormen.

Na afloop wees Mevr. N. ons haar uitstalling, die nog stond van het poppenfeest, den grooten jaarlijkschen feestdag voor de meisjes, welke op 3 Maart gehouden wordt, (op 5 Mei hebben de jongens een analoog feest). De Japanners houden dol van poppen, en bewaren deze ook als iets kostbaars. Het heele huiselijke en nationale leven wordt ermee afgebeeld; en op dit poppenfeest wordt er een uitstalling van gemaakt. Men ziet dan den Mikado en de grooten van het rijk; de verschillende voorwerpen der hofhouding, en verder alle dingen die in het dagelijksch leven voorkomen, zooals verschillende serviezen, theegeerij en wat niet al meer. Want het zijn niet allen poppen, maar tevens afbeeldingen van kleeren, en voorwerpen, alles natuurlijk miniatuur, maar overigens net zoo als die dingen werkelijk gebruikt worden. Wij hadden hier dus meteen een overzicht van alle zaken uit het Japansche volksleven.

Al had Mevr. N. de thee-ceremonie ook een beetje vlugger doorgewerkt, toch had het lang genoeg geduurd, en was de ochtend vrijwel voorbij, en keerden wij dus naar huis terug.

's Middags geleidde Mevr. Ph. ons rond, en bracht ons in verscheidene winkels, waar aardewerk, cloisonné, en andere Aziatische kunstwerken gemaakt worden.

Eerst bezochten wij een winkel van modern Japansch aardewerk. Wij gingen ook de werkplaatsen over. Het vormen der voorwerpen en het bakken gaf niets bijzonders te zien, maar wel was het opbrengen der teekeningen en kleuren alle belangstelling waard. Dit heele werk wordt uit de hand met penseel gedaan, en met verbazing zagen wij, hoe deze kunstenaars zeer voorzichtig, maar toch ook met groote zekerheid de fijnste figuren op de voorwerpen schilderen. En de kleuren combinatie getuigde weer van dien fijnen zachten smaak der Japanners, waarin Westerlingen zoo geheel kunnen meegaan.

Na de werkplaatsen kwamen wij in de „Showroom”, en nu zagen wij de prachtigste stukken aardewerk, met heerlijk warme kleuren, en beelderig fijn afgemaakte figuren. 't Was een genot al dit schoons te zien.

Van hier begaven wij ons naar een fabriek van „cloisonné”, waar wij eveneens weer in de werkplaatsen het heele proces volgden. Dit cloisonné is een soort emailwerk, maar de figuren worden door zilveren of koperen bandjes gevormd. Op een ondergrond van koper of staal worden deze metalen bandjes, die ongeveer eenige m.M. breed zijn, en enkele $\frac{1}{10}$ millimeters dik, overeind staande, in de verlangde figuren uitgezet, en door een laagje gips, dat gebakken wordt, be-

vestigd. De aldus gevormde vakjes worden met emailverf opgevuld, en dan wordt het geheel gebakken. Dit geschiedt driemaal. Na de derde maal is van de metalen draadjes niet veel meer te zien, maar nu begint het polijsten, dat met 12 verschillende steenen, steeds fijner wordende, geschiedt. Hierdoor komen de kleuren in al hun gloed voor den dag, en zijn gescheiden door de zeer dunne metaaldraadjes, die onder deze bewerking op de blootkomende vlakke medegepolijst zijn. Men maakt met dit procedé zeer fraaie voorwerpen.

Nu was een bezoek aan het „Damascene” werk aan de beurt. In staal of zilver wordt goud of zilver ingedreven, in de lijnen, die de figuren moeten vormen. Dikwijls bevatten de figuren een stukje effen goud of zilver, dat ook op dezelfde manier gemaakt is. Dit is zeer duur werk.

Wij besloten onzen middag met een wandeling langs een paar tempels, en over de daarbij behoorende bosschen. Wij genoten van de mooie brokjes natuurschoon, die deze tempelomgevingen bezitten, en van de tempels vielen ons ook nog wel enkele dingen op, als b.v. de zware deuren die zich bij een in de toegangspoorten bevonden; maar wij waren behoorlijk moe, en verlangden naar rust, en voor den avond stond ook nog iets anders op het program.

Wij gingen toen, n.l. om 9 uur, naar een Heidschek feest. Oorspronkelijk had Japan geen geregelden Zondag of iets dergelijks (nu wel); maar daarentegen waren er, op vaste data's godsdienstige feestdagen, die natuurlijk met verschillende tusschenruimten elkaar opvolgden. Deze feesten worden al naar gelang hun aard in een verschillende tempel gehouden, en hebben zoo langzamerhand het karakter van een kermis gekregen. Verschillende ondernemingen slaan dan tentjes op op den tempelgrond en de Zending doet zulks ook. Het kostte ons weinig moeite om deze tent te vinden, waar mr. G. met eenige Japansche helpers, een predikant en een student van een Seminarie, reeds bezig was. In de tent, die de vorm van een kraampje had, stond op een tafel een orgeltje, en daarnaast een spreekplaats. Om beurten sprak men nu het volk toe en daartusschen door werd gezongen. En voortdurend waren enkele bezig met tractaatjes uit te deelen of kleine Bijbeltjes te verkoopen. Het terrein voor deze tent stond den geheelen avond stampvol met menschen, die daar een tijdje gretig stonden te luisteren. Natuurlijk werden wij aan het volk „vertoond”, en elk sprak een kort woordje, dat Mr. Gorböld vertaalde. Maar voornamelijk hielpen wij mee met het tractaatjes uitdeelen. Dit was een zeer aardig werk. Met een stapel papiertjes ging men midden onder het volk staan en aan alle kanten kwamen dan gretige handen, waar men die papiertjes maar in te leggen had. En hokte het, dan ging men een paar passen verder, presenteerde aan een, die vragend keek, een papiertje, en als dan één er een genomen had kwamen er direct veel meer. Soms was het een heele drukte, maar tot hinderlijk dringen of gissen kwam het nooit; daar is het heele Japansche volk veel te beschaafd voor (op zulke punten zijn de Japanners veel beschaafder dan de Westerlingen). Maar toch was het soms een heele drukte, en had ik aan 3 paar handen nog niet genoeg gehad om al die gretige handen vol te stoppen. Ik sprak maar gewoon Hollandsch tegen de menschen; dat vonden ze blijkbaar zeer aardig. En een lachend gezicht deed de rest. Het is verwonderlijk wat een lachend gezicht niet al uitwerkte. Als men ons op straat aankeek (en vooral mijn roode haartooi trok voortdurend groote attentie bij die zwartharige Japanners) en men lachte dan tegen die menschen, dan kreeg men bijna altijd een helderen glimlach ten antwoord terug; vooral van kinderen. De kleintjes werden wel eens verlegen, maar ouderen lachen altijd zeer vrijmoedig en opgewekt terug en zelfs groote jongens deden het. Maar de oudere menschen deden het weer minder.

De Japanners lachen veel; niet luidruchtig en grof. Maar een fijne, heldere glimlach, die iets zachts heeft en beleefd is, en vroolijk en prettig aandoet. Ik voelde mij daardoor steeds opgewekt en tehuis onder de Japanners.

Wij liepen ook nog het terrein van het feest over.

De uitgestrekte tempelplaats was geheel bedekt met kraampjes, en agenten zorgden er voor dat in de zoo gevormde nauwe straatjes de menschenstroom één richting bleef volgen. Want het was er stampvol, vooral nabij de theaters, vanwaaruit vreemde muziek-geluiden ons oor troffen.

Iets dat zeer opviel was de afwezigheid van openbare dronkenschap en luidruchtigheid. Japanners zijn wel er eens dronken, maar nooit in het openbaar, en van schreeuwende, banale luidruchtigheid langs de straten, of ergerlijke dronkeman-scènes, in Holland geen ongewoon verschijnsel,

merkt men niets. De Japanners zijn daar te beschaafd voor, zooals ik reeds zeide; zij hebben een veel te goeden smaak, en een dergelijk gedrag is ten eenenmale in strijd met hun hoog ontwikkeld kunstgevoel. Op dit punt (voorwaar geen ondergeschikt) staan zij beslist veel hooger dan de Europeesche naties.

Een schrille tegenstelling met de menschenmassa om de kraampjes vormde de drukte in de tempel zelf Zoo vol het er buiten was, zoo leeg was het er in. Van tijd tot tijd onderbrak een enkele zijn inkoopendoen om de godheid aan te roepen, waartoe een monnik of een tempelbediende, na betaling, een bel luidde om de attentie van de godheid te trekken, maar daar bleef het ook bij. Het godsdienstig element ontbrak vrijwel aan dit oorspronkelijk godsdienstige feest, althans het is geheel op den achtergrond. Dit is een dergelijk verschijnsel als bij onze kermissen.

Wij besteedden den Dinsdag met het bezoeken van eenige tempels. Door de inkrimping der stad in den nieuwsten tijd (voornamelijk sinds de verplaatsing van het hof) liggen deze tempels allen een eindweegs buiten de stad. En de berghellingen, die Kyoto aan alle zijden omringen zijn er haast mede bezaaid. Het aantal bezienswaardige tempels is niet zoo groot natuurlijk, maar toch nog altijd groot genoeg om iemand een weekje bezig te houden. Mevr. Ph. had voor ons hieruit een keuze gedaan, en in 't Japansch op een briefje geschreven ter wille van de Riksha-koelie.

Wij hielden deze Riksha's den geheelen dag bij ons.

De kleeding van een koelie is nogal verschillend. De oorspronkelijk dracht is een loshangende blauwe kiel, met tamelijk korte en wijde mouwen; en een gelijkkleurige broek, nauw om de beenen sluitend. Meestal hebben zij de tabi aan, een soort sok van blauw katoen met een stevigen zeildoeken zool er onder; en zijn verder met of zonder stroo-sandalen, die ook vaak aan de bloote voet gedragen worden. Inplaats van de traditioneele blauwe lange broek ziet men nu heel veel de korte sportbroekjes (voor voetbal of roeien) en ook wel eens truien.

Op den rug der kiel is in Japansche karakters de naam der riksha onderneming („stalhouderij” zouden wij zeggen) geschreven en een nummer. Dit is een eigenaardigheid van alle werklui; deze dragen altijd de geheele naam van hun werkbaas op hun kiel; of ook wel bijzondere figuren, die soms de geheele kiel bedekken, en waaraan iedereen direct kan zien tot welke onderneming iemand behoort. 't Is 't zelfde als wat men bij ons op de petten zet, of door een bijzonderen vorm van pet of wel heele uniform uitdrukt.

Wij begonnen heden onze tocht met naar het andere einde der stad te rijden; en toen ging het door een der buitenwijken heuvelopwaarts, eerst langzaam, maar weldra stijler, waarom wij dus uit de wagentjes gingen. Boven op deze heuvel ligt de Kiyomizo-tempel. Het hoofdgebouw staat tegen den berghelling aan, en wordt voor een groot gedeelte ondersteund door een paalfundering in de lucht van lange stammen. De voorgebouwen liggen op den heuvel, die hier tegen den berg aanzit. Een tempel is meestal een complex van gebouwen: de poortgebouwen, de woningen van de monniken, gebouwen voor bibliotheek, voor de schatten, voor ontvangen en verscheidene andere doeleinden, een klokketoren, dikwijls een pagoda, en vaak nog andere huizen vindt men er naast den hoofdtempel. Zoo was het ook hier. Aan weerszijden van den ingang waren 2 pagoda's, dan volgden verschillende kleine gebouwen, en ten slotte, kwam men door middel van een colonade aan den hoofdtempel. In dezen tempel is een groot beeld van de 1000-handige en 11-aangezichtige Kwannon, de godin der barmhartigheid. Dit beeld is heilig en wordt eenmaal in de 33 jaar aan het publiek vertoond.

Na dezen tempel begaven wij ons naar het Keizerlijk Museum, dat niet groot is, maar daarom toch vele oude kunstschaten bevat. Vooral interessant waren de afgodsbeelden, waarvan velen uit de 7de en 8ste eeuw, toen de Boeddhistische beeldhouwkunst in Japan, onder leiding van Koreaansche leermeesters een hoogtepunt bereikte. En er waren exemplaren onder die alle eerbied afdwongen jegens den scheppenden kunstenaar.

Vlak naast het museum is de San-ju-san-gen-do (d.i. 33 gen-hal), gen beteekend het open vak tusschen elk paar zuilen; in de lengte zijn er nu 33 zulke ruimten.

Deze langwerpige tempel bevat 1000 beelden van Kwannon. Deze beelden hebben werkelijk 11 aangezichten, aan het hoofd waarvan 10 in het baar zijn aangebracht; maar inplaats van 1000 armen zijn er maar 14. Elke hand

houdt een verschillend voorwerp, meestal een Boeddhistisch embleem omvat en dikwijls ook een menschenaangezicht.

Door deze laatstgenoemde aangezichten krijgt men een totaal van 33,333 beeltenissen van Kwannon, waarbij medegesteld zijn, die van dit groote beeld, dat in het midden van de tempel is opgesteld. Links en rechts van dit beeld staan 500 beelden op 10 rijen van 50, de rijen trapsgewijs achter elkaar.

Het is een geheel eenigen aanblik, die haast eindelooze rijen van vergulde even groote en schijnbaar geheel dezelfde beelden, die bij nader toezien toch elk verschillen door een verwisseling van de voorwerpen in de vele handen of andere houdingen der armen.

Hierna reden wij naar de Daibutsu, en kwamen onderweg langs de Mimizuka, een grooten zandhoop, waarin de ooren en neuzen van een 1000 Koreanen begraven zijn, welke Hideyoshi (de „Japansche Napoleon”) als oorlogstropheeën liet meenemen gedurende de oorlogen met Korea in 1592 en 1597, inplaats van de meer gebruikelijke tropeeën van het geheele hoofd.

De Daibutsu (letterlijk Groote Boeddha of groote beeld van B.) is hier dicht bij. Sinds 1500 heeft hier altijd een Daibutsu gestaan, maar de eene na de andere werd vernietigd door bliksem, vuur of aardbeving en het tegenwoordige beeld staat van 1801. Het is slechts een buste, maar is toch nog een kleine 20 meter hoog. Het gezicht is een 10 meter lang, en een 7 breed! Daar het eenigszins gedrongen in het gebouw staat, krijgt men er niet den goeden indruk van.

Vlak naast dezen tempel is het graf van Hideyoshi, een der meest populairen figuren uit Japan's geschiedenis, en die nu als een Shinto-god vereerd wordt.

De ochtend was onderwijl verlopen en wij namen een lunch in het station. Ondertusschen gingen onze koelies ook den inwendigen mensch versterken, en toen wij klaar waren, wachtten zij ons met frisschen moed weer op. Wij bezochten nu nog een tempel, de Higashi-Hongwanji, een gloednieuw gebouw, geheel gebouwd in den stijl van den tempel, die hier vroeger stond. Het kon ons dus een indruk geven, hoe zoo'n tempel er nieuw uitziet. In zijn eenvoudige pracht is het een geweldig mooi gebouw. Van buiten vallen behalve de ruime, royale opvatting, de mooie daken het meeste op; en er binnen wordt het oog direct getroffen door de groote rijkdom en pracht, die zoo aangebracht is; dat den indruk van rustig en plechtig bewaard is gebleven. Eenige rijen van groote dikke roodbruine zuilen, van massieven boomstammen gemaakt, waarop fraai bewerkte balken rusten; aan eene zijde achter een mooi verguld hek de altaren, beelden, wierookschalen en ander tempelgerei; waaronder vele schoone koperwerken zijn, en verder de heele overige ruimte regelmatig met matten bedekt; dit alles maakt een geweldigen indruk. De bouwsom, meer dan 1 miljoen yen ($1\frac{1}{4}$ m. gulden) is geheel door de omwonende bevolking opgebracht: en bovendien betaalden velen in natura, vooral in timmerhout, terwijl meerdere armere vrouwen hun haar afsneden en dit bijdroegen.

Van al dit haar is een kabel gevlochten, die bij het bouwen nog gebruikt is, en nu opgerold op een der doorgangen ligt. De kleur van deze kabel is niet gitzwart, zooals ik verwachtte, maar er zit zeer veel bruin in.

Wij besloten onze tocht met een bezoek te brengen aan een zijde-magazijn; en hier werden ons de prachtigste dingen

(Zie vervolg Derde Blad).

ADVERTENTIEN.

Gelegenheid voor een KOFFIE- en EETTAFEL, 5 à 6 personen.

Adres: HUGO DE GROOTSTRAAT No. 31.

Firma VAN ES en JUDELS,

Gasfitters. — NIEUWSTRAAT 14. — Telefoon 58.

Aanleg van Gas- en Waterleiding.

Gasornamenten, **STUDEERLAMPEN**, Gascomfooren, Gashaarden, Gummislang, enz. enz.

Ter overname aangeboden:

2 lithografieën van Th. van Hoytema.

Genummerde exemplaren; zeldzaam.

Adres VLAMINGSTRAAT 34.

Wasch- en Strijkinrichting
„ZELDENRUST”,

J. J. SMIT, Oostsingel 24,

beveelt zich beleefd aan voor het **WASSCHEN**
en **STRIJKEN** van

Overhemden, Boorden, Manchetten enz.

PROMPTE BEDIENING. BILLIJKE PRIJZEN.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend,

W. DE HOOGH.

HEEREN STUDENTEN.

TE HUUR AANGEBODEN:

nette gemeubileerde KAMERS,

met of zonder Pension; eerste stand bij de Holl. Spoor.

Adres: VAN LIMBURG STIRUMSTRAAT 6, tweede
huis van af Stationsweg, DEN HAAG.

ONTVANGEN: een groote partij

AMERIKAANSCH VULKACHELS.

CALORIFÈRES, INSTEKHAARDEN,

GASHAARDEN, GASCOMFOREN, —:—

en alle benodigdheden.

GASLAMPEN. Nieuwste Modellen.

NEEMT PROEF met mijn dubbel geweven

GLOEIKOUSJES à 25 cents.

UITERST LAGE PRIJZEN. à CONTANT.

Ruilt en repareert alle soorten Kachels.

A. B. VAN GENDEREN,
ZUIDERSTRAAT 94, schuin over „LAGA”.

Piano's en Orgels

tegen billijke prijzen te huur,

bij **F. J. RAAR**, Nieuwstraat 6.

Biljarts „'t Is-Me-Edso”,

overtreffen ieder ander fabrikaat.

Te bespelen Stations-Koffiehuis.

KRUIF.

B. H. TER BRAAKE.

Kok. - Banketbakker.

Leverancier
van het D. S. C.

Binnenwatersloot 12. DELFT. Telefoonnummer 177.

LEVERING VAN

Appelbollen, Saucijzenbroodjes,
Sandwiches en Amandelbroodjes,
ENZ. ENZ.

VOOR DE RIJ-JOOL.

HEES & Co., Algem. Muziekhandel.

VOLDERSGRACHT 29. — DELFT.

AMSTERDAM, Vijzelstr. 45. DEN HAAG, Wagenstr. 79.

PIANO'S in huur en door huur in eigendom
van af f 4,— per maand. :-:**Specialiteit in MANDOLINES en GUITAREN.**

Echt ITALIAANSCH MANDOLINES van af f 7,50.

SPREEKMACHINES in alle genre's.

— PLATEN van elke uitgave. —

Speciaal in AMERICAN WORLD RECORDS.

Groote sorteering in Oude en Nieuwe Violon.

SNAREN en ONDERDEELEN voor alle Muziek-instrumenten

Muziekboeken van elke uitgave.Reparatiën aan alle soorten Muziek-instrumenten
door bekwame vaklui.

LEVERANCIER D.S.C.

BLOEMENMAGAZIJN en KWEEKERIJ
S. BRUIGOM, Houttuinen No. 4.

INTERC. TELEFOON N°. 6.

Bouquetten, Kransen, Versieringen, losse Bloemen,

Potterie, enz.

HOFLEVERANCIER.

JUDASPENNING en MAKART voor Kamerversiering.

SPECIAAL INGERICHT TOT VERZENDING.

P. C. B. TEN BOSCH,

Pianomaker en Stemmer,

is verhuisd van Oude Delft 17

:-: naar OUDE DELFT 23 :-:

alwaar de handel in PIANO'S en ORGELS wordt voortgezet. Blijft zich bij zijne geachte cliëntèle en stadgenooten beleefd aanbevelen voor het verhuren, stemmen, repareeren en inruilen van alle soorten Piano's en Harmoniums.

RIJ-JOOL :: 1907Evenals vorige jaren houdt de ondergeteekende zich aanbevolen voor **het leveren van****Geassorteerde Mandjes WIJN**

Daar elk jaar door mij zeer vele mandjes geassorteerde Wijn worden verkocht, wordt verzocht, waar 't mogelijk is tijdige bestelling. :-:

Aanbevelend, **L. PENNING.**

:-: CAFÉ RESTAURANT „BAVARIA”. :-:

Vertegenwoordiger van The Continental Bodega Company.

PRINS' Papierhandel,

Choorstraat 4, Delft.

DICTATEN-CAHIERS

van af 6 cent.

Reclame **Dictaten-Cahier, 160**
bladz. dik, prima kwaliteit papier, met wasdoekleer omslag, ronde hoeken, per dozijn f 2,00.

A. J. PRINS, Choorstraat 4,

Magazijn van

SCHOOL- en TEEKENBEHOEFTE.

Wendt U voor het afsluiten uwer
passage naar Ned.-Indië tot**J. DE KUYSER & ZONEN,**Agenten Stv. Mij. „ROTT. LLOYD” en Stv. Mij.
„NEDERLAND”.Ondergeteekende beveelt zich beleefd aan voor de
levering van**RIJ-JOOL**Appelbollen, Saucijzen- en
Amandelbroodjes.**J. T. GUSSENHOVEN, Cuisinier.**

BINNENWATERSLOOT 30.

DERDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 20 SEPTEMBER 1907. No. 31.

vertoont, niet alleen mooie zijden stoffen, maar ook vele borduurwerken, meestal kamerschutten. En de prachtige en rijke kleuren, die wij hier zagen behoeften heusch niet onder te doen voor al het mooie, tot nu toe reeds gezien.

Bijzonder trok onze aandacht de zoogenaamde „cut-velvets”, dat zijn lappen waarop allerhande voorstellingen, meest landschappen naar foto's, afgebeeld zijn: de diepere kleuren worden bereikt door de zijde daar ter plaatse door opensnijden tot een fijn fluweel te maken, en men verkrijgt er de prachtigste resultaten mee. De diepte en gloed, die in deze werkstukken liggen, ondanks de zeer geringe verscheidenheid in kleuren, is werkelijk wonderlijk mooi.

De Japanners kunnen toch prachtige dingen maken, en de rijkdom van hun kunst komt hier nog veel beter uit, dan bij ons in Europa, waar de omgeving er weinig of niet mede harmonieerd.

Na dit alles gezien te hebben ging ieder zijns weegs om boodschappen te doen en toen ik hiermee klaar was, liet ik mij naar het park (de tuin van het oude keizerlijke paleis) brengen, bedankte hier mijn riksha, en wandelde naar huis, van den heerlijken avond genietend, waarmee deze zeer schoone en zonnige dag sloot.

J. W. G. J. Hzn.

Opmerkingen over de Week.

Groenen zijn vervelend als ze denken op ieder woord gevangen te zullen worden; eerstejaars zijn vervelender als ze denken dat ze 't een groen „verdomd zuur” maken met schetteren en schelden; maar 't vervelendst is het opmerkingen te maken over iets dat niet opmerkenswaard is. En dat is de afgelopen week. Het eenige ongewone was de tuinbitterjool in plaats van de Dinsdagavondse donderjool. Hij beantwoordde ongewoon weinig aan zijn doel; méer dan voor de groenen was de aandacht voor de Bols.

Menschen die anders om 4 uur slechts limonade proeven, gingen zich nu te buiten aan oude klare en zooals dat meer gebeurt als er drank in de nabijheid is, men meende dat der groenen ontzag gelijken tred zou houden met het aantal borrels.

Slechts één nuttige leering viel er te trekken en die nog voor de zooveelste maal, namelijk dat de bediening lang niet volmaakt is en dat een hooge onbegroeide muur een tuin er niet gezelliger op doet worden.

Verder is gebleken dat het Rijk nog steeds het nut van den groentijd niet openlijk wil erkennen; immers onbewoonde kruittorens, overigens tot niets nut, worden te goed geoordeeld om er partikuliere donderjooltjes in te houden.

Ten slotte nog de opmerking, die niet enkel deze week maar den groentijd tot nog toe in 't algemeen geldt, dat er van de drie groenen die men tegenkomt, minstens één een boodschap of opdracht heeft van of voor den Senaat. Oprechtelijk hopen wij dat de groenen, eenmaal geïnaugureerd, even getrouw en met evenveel liefde de wenschen van ons Opperst College zullen nakomen, als zij dit nu doen.

BOEKBESPREKING.

DE BEWEGING (9e afl.)
MAAS & v. SUCHTELEN, Amsterdam.

Deze aflevering bevat o.a. „Aanteekeningen van een Duitse Reis”, van Prof. Dr. T. J. de Boer, welke in vloten, aangenaam te lezen stijl, ons een denkbeeld geven van het Duitse Hoogeschoolleven. Verder komt er naast enkele letterkundige bijdragen een interessante studie van Mr. P. Brooshooft, getiteld „het Ontwapeningsvraagstuk” in voor.

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN.

T. H.

Aangevangen zijn de colleges van de professoren: SLUYTERMAN, v. D. KLOES, EVERS, EVERTS, DE VRIES BROEKMAN, HEUVELINK, ARONSTEIN, BEHRENS, TER MEULEN en VOSSNACK; die van den lector TREUB en ook de oefeningen van den heer GRINWIS PLAAT.

De inaugureele rede van prof. Dr. H. G. JONKER zal niet op 27, maar op 26 September ten 3 uur in de Stads Doelen plaats hebben.

De laboratorium-oefeningen T₂ zijn aangevangen, die voor T₁, M₁ en M₂ beginnen 23 September.

Het Eifel-College van prof. JONKER is tot nader aankondiging uitgesteld.

—o—

INAUGUREELE REDEN.

- 25 September. Dr. F. SCHUH, Zuivere en toegepaste Wiskunde en Mechanica.
26 „ Dr. H. G. JONKER (buitengewoon hoogleeraar), Palaeontologie en historische Geologie.

D. S. C.

Bedankt als Thesaurier van den Senaat: de heer H. D. E. G. Zoetelief Norman.

Bedankt als lid der Maskerade-Commissie: de heeren G. M. van der Wijck en R. A. D. Cort van der Linden.

Volgens besluit van de Senaatsvergadering van 19 September 1907 heeft de Senaat aan het lid G. J. LAMAN TRIP zijn rechten jegens de Candidaat-leden gedurende 8 dagen, ingaande op heden, ontzegd, om reden:

dat genoemd lid een Candidaat-lid verhinderd heeft een bevel van den Senaat op te volgen en hem niet onvoorwaardelijk heeft vrijgelaten toen deze zich beriep op den Senaat.

19 September 1907.

De Secretaris,
C. D. VAN TIENHOVEN.

CORRESPONDENTIE.

Aan N. Als regel nemen wij geen stukken op waarvan ons de schrijver onbekend is. In dit geval meenden wij een uitzondering te kunnen maken, maar de regel blijft en wij hopen dat gij een volgend maal daarnaar zult handelen.

Aan J. F. L. K. Uw stuk is niet geschikt tot opname.

AGENDA.

DELFT.

23 Sept. Schouwburg Stads Doelen, Residentie-Tooneelgezelschap, „De Dief”; 8 uur.

DEN HAAG.

22 Sept. Gebouw v. Kunsten en Wetenschappen, Matinée te geven door Isalberti, tenor van de Ital. opera; 2¹/₂ uur.

22 Sept. Gebouw v. Kunsten en Wetenschappen, Residentie-Tooneelgezelschap, „De vrouw van den Maarschalk”; 8 uur.

TECHNISCHE BOEKHANDEL - J. WALTMAN JR.

Afdeeling BOEKHANDEL ————— Binnenwatersloot 33:

LEVERING VAN WERKEN OP TECHNISCH EN LETTERKUNDIG GEBIED.
ABONNEMENTEN OP TIJDSCHRIFTEN EN COURANTEN. PLAATSEN VAN
ADVERTENTIËN IN ALLE COURANTEN. INBINDEN VAN BOEKEN EN
OMLIJSTEN VAN DIPLOMA'S EN PLATEN. :- :- :- :- :-

Afd. SCHRIJF- en TEEKENBEHOEFTEN, Binnenwatersloot 33:

PASSERDOOZEN, REKENLINIALEN, DRIEHOEKEN, TEEKENHAKEN, -BOR-
DEN, -SCHRAGEN, -KOKERS, -PORTEFEUILLES, -INKTEN, -PAPIEREN,
MILLIMETERPAPIER, KALKEERPAPIER, KALKEERLINNEN, GUMMI, PU-
NAISEN, O.-I. INKT, VERVEN IN TUBEN EN STUKJES, VERFSCHOTELS,
MAATSTOKKEN, DECIMETERS, SCHETSBOEKEN, TEEKENPOTLOODEN,
DICTAATCAHIERS, COLLEGETASSCHEN, NOTITIEBOEKJES, BLOC NOTES,
MEMORANDUMS, POSTPAPIER IN PAKJES EN IN DOOZEN, ENVELOPPEN,
PENNEN, INKT, PENHOUDERS, POTLOODEN, COPIEBOEKEN, BRIEVEN-
ORDEREN, NOTULENBOEKEN, VLOEICARTON, VLOEIMAPPEN. :- :-

OP AANVRAAG VOOR H.H. STUDENTEN STEEDS VERKRIJGBAAR UIT-
TREKSELS UIT HET ROOSTER DER T.H.S. EN ETIKETTEN VOOR DICTATEN.

Afdeeling DRUKKERIJ ————— Vlamingstraat 34:

BOEK- EN STEENDRUKWERK, AUTOGRAFIËN ENZ. :- :- :- :-
VISITEKAARTJES, BRIEVENHOOFDEN, KWITANTIËN, CONVOCATIEBIL-
JETTEN EN -KAARTEN, CONTRIBUTIEKAARTEN, DIPLOMA'S, WETTEN
EN REGLEMENTEN, DISSERTATIËN EN STELLINGEN, PROGRAMMA'S,
INVITATIEKAARTEN, MENU'S, BALBOEKJES. — VOOR DRUKWERK VAN
VEREENIGINGEN ZIJN TAL VAN VIGNETTEN BESCHIKBAAR. :- :-

BESTELLINGEN IN RIJSWIJK EN DEN HAAG EN OVERIGE OMLIGGENDE GEMEENTEN WORDEN DAGELIJKS
VRACHTVRIJ UITGEVOERD. BESTELLINGEN EN SCHRIFTELIJKE BOODSCHAPPEN KUNNEN AAN DE LOOPERS,
DOOR HUN UNIFORM-KLEEDING KENBAAR, STEEDS WORDEN MEEGEGEVEN. :- :- :- :- :-